

vier sektievergaderingen spitte men deze probleemstelling vooral toe op de vraag, welke mogelijkheden deze massamedia bieden voor het streven naar kulturele integratie van Noord en Zuid.

★ Ook dit jaar heeft het bestuur van het Algemeen Nederlands Verbond weer een groot aantal „Visser-Neerlandia“-prijzen toegekend. Het A.N.V. voert het beheer over het grote fonds, dat de in de oorlog onder tragische omstandigheden overleden mr. H. L. A. Visser bestemd heeft voor de toekenning van een aantal prijzen, te weten voor personen die onder moeilijke omstandigheden blijk hebben gegeven van doorzettingsvermogen en voor hen die zich bijzonder voor hun medemenselijke verdiensten hebben gemaakt, voor verenigingen of instellingen, die grote verdiensten op kultureel of maatschappelijk gebied hebben en met name die welke zich inspinnen voor lichamelijk en geestelijk welzijn van de mensen, en tenslotte prijzen voor toneel en muziek.

De prijzen worden toegekend aan Nederlanders. De uitvoerders van het testament van de heer Visser, het bestuur van het A.N.V. dus, verstaan hieronder sedert enige jaren: Noord- en Zuidnederlanders. Op 15 februari vond te 's-Gravenhage in de bekende Rolzaal, in het historische gebouw op het Binnenhof, waarin ook de Ridderzaal - vergaderzaal van de verenigde kamers van de Staten-Generaal - zich bevindt, de uitreiking van de Visser-Neerlandia-prijzen voor 1963 plaats, met uitzondering van de prijzen voor muziek. De toneelprijzen waren dit jaar bestemd voor televisiestukken.

We zullen geen opsomming geven van alle toegekende prijzen. Het zijn er, buiten die voor muziek, die nog bekend gemaakt moeten worden, in totaal 24, 14 aan personen en 10 aan verenigingen of instellingen. 5 Vlamingen en 5 Vlaamse instellingen hebben een prijs ontvangen. Het zal de meeste lezers van „Ons Erfdeel“ reeds bekend zijn, dat een prijs van f 3.000 (± 42.000BF.) gegeven werd aan het „Komitee voor Frans-Vlaanderen“ te Kortrijk. De Stichting Groot-Kempische Cultuurdagen, die we als bilateraal beschouwen, kreeg eveneens een prijs. Onze medewerker Dr. C. Wouters uit Redfern werd eveneens onderscheiden, voor zijn Nederlandse kulturele activiteiten in Australië.

Dr. A. W. Willemsen

★ In 1964 zal het honderd jaar geleden zijn dat de eerste aflevering van het WNT (het Woordenboek der Nederlandse Taal) verscheen. Het plan tot de uitgave van een inventarisatie van de Nederlandse woordenschat vanaf ± 1500, ten dienste van de taalkunde en als grondslag voor eenvoudiger handwoordenboeken, werd reeds geopperd tijdens het eerste Nederlandse Taal- en Letterkundig Congres, dat in 1849 te Gent doorging. De Groningse hoogleraar Matthijs de Vries zette zijn schouders onder het werk en toen het tweede Congres in 1851 te Brussel bijeenkwam, kon hij het reeds een omvangrijk ontwerp voorleggen. Het jaar daarop werd reeds begonnen met het verzamelen van

materiaal. De eerste aflevering verscheen in september 1864; het eerste deel werd overigens pas in 1882 gekompleteerd.

Niet alleen het ontstaan van het WNT is te danken aan Vlaams-Nederlandse samenwerking, want ook bij de opbouw ervan is hiervan sprake. Sinds 1891 is aan de kleine stal van redakteuren een Vlaming verbonden; de eerste was de bekende Prof. De Vreese, de huidige funktionaris is Dr. F. de Tollenaere.

Momenteel is het WNT nog verre van voltooid. Er zijn tot op heden 418 afleveringen verschenen, die samen 58.202 kolommen druks bevatten. In totaal zijn dat 23 delen, lopend - afgezien van enkele hiaten - van A tot Vitamine. Daarnaast verscheen nog een bronnenlijst en een supplement op de letter A. Het ziet ernaar uit dat pas over enkele tientallen jaren het voorlopig eindpunt bereikt zal zijn, waarna men weer vooraan kan beginnen met het uitgeven van supplementen op alle letters. De Noord-Zuid-Samenwerking heeft hier in elk geval nog een lange toekomst.

F. Niessen

LITERATUUR

★ De C. Huygensprijs voor 1963 werd toegekend aan de nestor van de Vlaamse poëzie, Jan van Nijlen, voor zijn volledig oeuvre.

Van Nijlen, die in 1906 debuteerde met „Verzen“ heeft zich een leven lang afzijdig gehouden van de bedrijvigheid rond de literatuur. Deze teruggetrokkenheid vindt men terug in zijn verzen, die bescheiden eenvoudig en eerlijk zijn, maar die méér zeggen dan aanvankelijk schijnt.

Van Nijlen (1884) heeft een groot aantal verzenbundels geschreven o.m. De Lokstem, De Vogel Phoenix, Geheimschrift, Het Oude Kind, De Dauwtrapper, De Slaapwandelaar, Te Laat voor deze Wereld.

Zijn poëzie heeft zich onafgebroken verrijkt, d.w.z. versoberd en verdiept. Zijn gehele oeuvre is één verkenningstocht van zichzelf. In de latere bundels heeft hij een evenwicht bereikt van spiritueel aanvaarden van zichzelf.

De evolutie in zijn werk van onbewustheid naar bewustzijn verloopt parallel met de poëtische ontwikkeling: de eenvoud van Van Nijlen blijkt de resultante te zijn van een gekomplieerde rijkdom aan nuances, aldus P.H. Dubois.

De thematiek van Van Nijlens poëzie laat zich samenvatten in de volgende verzen:

Mij kwelt de troeble pijn
Van d'enen droom die ik niet had.
(Aan een vriend)

of nog:
waar vol verlangst
Uw jeugd langs heidekruid en dennen
Zich in den spiegel wou herkennen
Van de natuur en vond haar angst.
(De Veertigjarige)

Zijn thema's zijn inderdaad: het kind-zijn en de jeugd, de natuur en de angst.

Clem Bittremieux schreef over Jan Van Nijlen: